

ELİF AKMAN İLE SINAV ÖNCESİ

“Önemli olan benim mutlu olduğum bir sonuç elde etmem, ailem ve okulum da benim arkamdalar.”

Elif Akman, Aysin ve Ömer Akman'ın küçük kızı. 6. sınıfta okulumuza başlayan Elif şimdi 13 yaşında ve 7. sınıfa bitiriyor. Bu sene üniversite sonnda okuyan ablası Deniz Akman ise 10 yıl kadar evvel liseye hazırlık zamanlarında tanışmış okulumuzun kurucusu Fatih Ağabey'i ile. “O zamanlar Elif daha bebektir.” diyor Aysin Hanım, “Deniz'i dersten almaya geldiğimde kucağımda uyuyakalırdı.”

Şimdi aradan yıllar geçti ve iki yıldır Modafenli olan Elif'e biz sorduk o yanıtladı. Hem hayatı, hem hayalleri, hem de sınav sistemi hakkındaki görüşleri üzerine tatlı bir sohbet ettik.

Sınav yaklaşıyor Elifçğim – neler hissediyorsun?

Neler hissediyorum? Bilmem, pek bir şey hissetmiyorum galiba. Sanırım tatili bekliyorum, Ayvalık veya Sapanca'ya gitmeyi. Sınav konusunda böyle rahat oluşumun sebebi geçen seneki sınavımın iyi geçmesi olabilir. Aslında bir

bakıma geçen sene SBS'yi yanlışsız bitirmem bu sene de benden yüksek performans beklenmesine sebep oluyor. 6. sınıflar koridorunda beni görünce durup geçen sene nasıl sınavdan sıfır yanlış ile çıktığımı bile soruyorlar... Fakat ben elimden gelenin en iyisini yapmaya odaklanıyorum. Ailem de öğretmenlerim de bunu destekliyorlar. Onlara göre geçen seneki başarım benim için bir dezavantaj değil. Ama geçen seneki sonucun rahatına kapılmamam gerektiği konusunda da uyarıyorlar beni. Modafen zaten her zaman biraz zorlayıcı, bizi bir evvelkinden daha iyi yapmaya teşvik eden bir okul. Ben de bunun için çalışıyorum. Önemli olan benim mutlu olduğum bir sonuç elde etmem, ailem ve okulum da benim arkamdalar.

Sınav sistemini nasıl buluyorsun peki?

Bence geçen senelere oranla daha iyi. Çünkü bir sene kötü geçen sınavı bir sonraki sene toparlayabiliyoruz yeni sisteme göre. Bu da stresinin bir kısmını azaltı-

yor bence. Bir de her sene öğrendiklerimiz o senenin sonunda test edildiği için daha sağlam temellerimiz oluşuyor. Sene sonunda girdiğimiz sınav o senenin bir tekrarı gibi.

En çok girmek istediğin lise hangisi? Var mı bir hedefin?

Galatasaray Lisesi. Mesela tanıdığım Fenerbahçelilerin birçoğu Galatasaray'ı istemiyorlar, takımlarla alakalı olsa gerek. Ama bence çok şey kaybediyorlar. Sırf bu sebepten İstanbul Erkek Lisesi'nin daha iyi olduğunu söyleyenler bile var. Ama bence Galatasaray çok iyi bir okul. Hedef koyarken hep Galatasaray Lisesi'ne odaklanıyorum.

En sevdiğin lisan da Fransızca mı o zaman?

Evet, bazılarının aksine ben Fransızca'yı seviyorum. İlk başlarda öğrenmekte zorlanmış olsam da sonradan alıştım diyebiliriz. Şimdi kolay geliyor geliştirmek.

Özellikle internetten Fransızca bir şarkının sözlerini indirip şarkıya öyle eşlik etmek kelimeleri daha doğru telaffuz etmeme ve lisanı öğrenmeme yardımcı oluyor. Hem şarkı söylemeyi de seviyorum zaten.

Müzikle aran iyi diyebilir miyiz? Çaldığın bir müzik aleti var mı?

Piyano ve gitar çalıyorum. Gitar çalmaya Modafen'de başladım, birkaç ay önce. Piyanoya epey önce başlamıştım. Yedi sene olmuştur herhalde. İkisini de devam ettirmeyi düşünüyorum. Alıştırma yapmak da zor gelmiyor, insan sevdiği işlere zaman ayırabiliyor sonuçta.

Modafen'den mezun olmadan önce gerçekleştirmek istediğin projeler var mı?

Gitarımı ilerletirim büyük ihtimalle. Belki yelkene de başlarım, sporla aram pek iyi olmasa da... (Biraz düşündükten sonra) Drama dersine katılamıyorum, çünkü şu anki programımla çakışıyor, ama eğer seneye ayarlayabilirsem dramaya katılmayı çok isterim. Aslında ben projelerle çalışmayı da çok seviyorum. Belgin Hoca'nın geçen sene hazırladığı bir proje yarışması vardı mesela. Hepimiz icatlarımızı sınav salonunda sergilemiştik. Ben araba kazalarını yavaşlatmak için yumuşak tamponlar düşünmüştüm, böylece kazalarda araba daha az zarar görür. Bu tip projeler üzerinde çalışma fırsatımız olursa, onlara da katılmak isterim.

Elif Akman ile sınav öncesi

“Fatih Ağabey’in dediği gibi okulda bir ‘ağabey-kardeş ilişkisi’ var. Bence bu durum derslere de yansıyor ve daha verimli geçmesine sebep oluyor.”

Modafen’deki eğitim sistemini diğer okullarla karşılaştırdığında ne düşünüyorsun?

Modafen’e geçtiğimde çok şaşırılmıştım, çünkü eski okulumda bir tek kendi sınıftaki öğrencilerin isimlerini bilirken, bu okulda herkes birbirinin isimlerini biliyor. Fatih Ağabey’in dediği gibi okulda bir “ağabey-kardeş ilişkisi” var. Bence bu durum derslere de yansıyor ve daha verimli geçmesine sebep oluyor. Sınıfların kalabalık olmaması da bence çok iyi. Bir de okul sistemi biz öğrencilere sorumluluk almayı öğretiyor. Ek-

sik olduğumuz konularda destek alabiliyoruz ve bunu kendimiz organize ediyoruz. Öğretmenlerle konuşup boş zamanlarımızda eksiklerimizi tamamlayabiliyoruz. Bazen eksiklerimizi arkadaşlar arasında da tamamlıyoruz. Konuyu iyi bilen biri, zorlanan arkadaşına yardımcı olabiliyor. Böylece hem bilen kişi bilgisini pekiştiriyor, hem de zorlanan kişi konuyu daha iyi anlıyor. Etüt dersleri de bu açıdan çok yararlı. Bir de haftanın iki günü dışında serbest kıyafet olması bence çok güzel. Hem daha rahat, hem de beden dersinin olduğu günler daha kolay oluyor. Özellikle soğuk günlerde etek giymek istemiyor insan. Demek istediğim okul forması zorunlu olduğunda itici geliyor bana. Ama kıyafet serbestliği olduğunda forma giydiğim iki gün beni rahatsız etmiyor. Hatta bazen giyecek seçmem gerekmediği için mutlu olduğum bile oluyor.

Okul hayatın bittikten sonra yurt dışına çıkmayı planlıyor musun?

Evet planlıyorum. Dilini konuşabileceğim herhangi bir yere gidebilirim, ama aklımda Fransa veya Amerika var. Aslında İngiltere de olabilir. İngiltere’nin her şeyi ters olduğundan beni biraz düşündürüyor, zorlanabilirim orada yaşamakta.

Gidersen kalmayı mı düşünüyorsun, yoksa tecrübe edinip geri dönmeyi mi?

Şu anda çok uzun vadeli bir plan yapmadım. O zamanki duruma göre değişir. Belki gidersem kalabilirim. Ama İstanbul’un ayrı bir havası var. İnsan bir kere burada yaşamaya alışınca diğer ülkelerin çok düzenli olmaları bile rahatsızlık verebiliyor. Yani İstanbul’un kargaşası bile ayrı bir güzel.

İleride ne olmak istiyorsun?

Babam doktor olmamı istiyor, özellikle cerrah olmamı. Annem daha tarafsız. Ama ikisi de mimar olduklarından mimarlığın zorluklarını biliyorlar ve pek mimar olmamı tavsiye etmiyorlar. Ablam ise avukat olmama olumlu bakıyor çünkü birlikte bir hukuk bürosu açmak fikri kulağımıza çok hoş geliyor. Ben düşününce biraz kararsızım. Doktor olabilirim gibi geliyor, ama daha karar vermek için biraz erken. Belki ben üniversiteye gidene kadar yeni meslekler çıkabilir. Genetik mühendisliği Türkiye’de daha çok yeni mesela. (Biraz gülümseyerek) Büyüdüğümde Modafen’de yönetici olmak da fena bir fikir gibi gelmiyor aslında.

